

Økonomiministeren (*Per Hækkerup*):

Jeg vil gerne knytte nogle ganske enkelte bemærkninger til det, som er blevet sagt i anden omgang.

Jeg vil gerne først sige til hr. Christophersen, at det er da naturligvis selvfølgelig og klart, at venstre står ved sin politik, og jeg har også opfattet det, som venstre har lagt frem i sin plan for 1976, som det udgangspunkt, venstre går ud fra i de drøftelser, der kommer. På tilsvarende måde er det jo naturligt, at andre partier tager deres udgangspunkt i det, de kunne ønske sig; og det, der må være opgaven, er at prøve at finde frem til en løsning, som i forhold til den overordnede målsætning er tilstrækkelig effektiv, og hvor vi bøjer os imod hinanden, idet jo ingen af os kan få gennemført nøjagtig den politik, som vi kunne ønske os.

Jeg vil også gerne sige til hr. Christophersen, at jeg er enig med ham i den betragtning, at de, der taler om valg, er med til at forringe forhandlingsklimaet. Jeg tror ikke, det gavner noget som helst, at man så ved den ene og så ved den anden lejlighed begynder at tale om, at dette her det kan ende med, at vi får et valg, nogle siger i juni, nogle siger i september, nogle siger i oktober osv. Hvis man på forhånd indstiller sig på, at dette ender med et valg, så vil den virkelige forhandlingsvilje ikke være for hånden. Derfor må udgangspunktet være, at vi gør, hvad vi overhovedet kan for at nå frem til et forlig, og jeg har i mine første bemærkninger stærkt understreget, hvorfor jeg mener, at det både økonomisk og politisk er nødvendigt, at vi når frem til en ordening under de drøftelser, der skal finde sted i juni og august måned.

Når hr. Christophersen derefter spørger: hvad er det, der har forhindret, at vi er kommet hurtigere frem? så vil jeg dertil sige, at dette at få gennemført en politik, sådan som vi er enige om at tilstræbe det, der skal have sit centrum i en indkomstpølitik, som omfatter — det er i al fald vores forudsætning — alle de forskellige indkomstarter, men som også kommer til at vedrøre forskellige sider af den økonomiske politik, det er en kompliceret opgave. Det er endvidere vor opfattelse, og det tror jeg også hr. Christophersen vil være enig i, at hvis en sådan politik skal have den fornødne slagkraft, så er det ikke tilstrække-

ligt, at den vedtages af folketinget; så må den i realiteten have en opbakning af de parter både på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet, som rent faktisk er med til at bestemme væsentlige dele af den økonomiske virkelighed her i landet. Derfor må den i sin forberedelsesfase være grundig, og sideløbende med vore drøftelser imellem de politiske partier må der være drøftelser med disse andre grupper, for at vi kan få en løsning, som er acceptabel for den store del af de parter, der påvirker de økonomiske forløb. Det tror jeg er en proces, som man ikke klarer i løbet af nogle ganske få dage eller uger. Det tror jeg er en proces, som tager de måneder, som vi har forudset til forhandlingerne.

På den anden side er det klart, at hvis denne politik — jeg går da ud fra, at vi når til enighed — skal kunne blive effektiv i 1977-78, så kan det ikke hjælpe, at den bliver afsluttet lille juleaftensdag, så må den finde sin endelige afgørelse, så må den ligge klar omkring begyndelsen af september, ellers kan den ikke nå at blive sat i værk med tilstrækkelig effektivitet, og det sætter altså tidsrammen for vore forhandlingsmuligheder.

Til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har jeg i og for sig ikke nogen særlige bemærkninger. Jeg kan måske i forbigarten notere mig, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke opponerede imod, at de to tredjedele af dagsordensforslaget hørte det forrige århundrede til. Når den sidste tredjedel ikke gjorde det, var det, fordi skatterne ikke var opfundet i det 19. århundrede, sagde hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Jo, det var de: Den direkte skat var ikke indført i Danmark, men der fandtes jo andre former for beskatning, f. eks. den indirekte beskatning. Jeg ved ikke, hvordan fremskridtspartiets sympatier ligger med hensyn til den, men jeg har forstået, at den er man ikke helt så afvisende over for, som man er over for den direkte beskatning. Men ellers er det altså en god gammeldags liberalistisk politik, man giver udtryk for.

Så en enkelt bemærkning eller to til hr. Ømann. Hr. Ømann mente at vide, hvordan stemningen var inden for socialdemokratiet. Jeg er naturligvis taknemlig for enhver oplysning om, hvordan forholdene er inden for socialdemokratiet, og værdsætter naturligvis især virkelig saglige vurderinger af, hvor-